

РЕШЕНИЕ

№ 154

гр. Севлиево , 23.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на двадесет и трети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Христо Н. Христов

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА М. ЦОНЕВА
като разгледа докладваното от Христо Н. Христов Гражданско дело №
20204230100941 по описа за 2020 година

Предявени са обективно съединени искиове, с правно основание чл. 26, ал. 1, предл. 1, предл. 2, предл. 3 ЗЗД и чл. 26, ал. 2, изр. 1, предл. 5 ЗЗД и чл. 108 ЗС.

Делото е образувано по искова молба на ИЛД. АР. АЛ., с ЕГН *****, от гр. *****, С. М. Х., с ЕГН *****, от с. ***** и М. АР. Х., с ЕГН *****, от с. ***** срещу С. Н. М., с ЕГН *****, от гр. Севлиево, ул. "Стара планина" № 74, вх. „Б“, ет. 1, ап.7 и „Вива Кредит“ ООД, с ЕИК 201995287, със седалище и адрес на управление град София, район Люлин, ж.к. Люлин 7, бул. „Джавахарлал Неру“ № 28, бл. АТЦ "Силвър център", ет. 2, офис 73 Г, представлявано от управителя Десислава Страхилова Димитрова.

Ищите твърдят, че са наследници на общият наследодател А.А.Х., починал на 05.09.2015 г., бивш жител на с. Петко Славейково, общ. Севлиево. Същият притежавал недвижим имот в режим на СИО с майката на първата и третата ищца С. М. Х., придобит по покупко – продажба, обективизирана в нотариален акт № **, том I, дело № ***** г. на РС - Севлиево. След смъртта на А.А.Х., ищите придобили по наследство квотата на починалия и станали съсобственици на имота, при следните квоти: Селвер 4/6 идеални части, другите две по 1/6 идеални части. Съсобственият недвижим имот, находящ се в с. Петко Славейково, общ. Севлиево, представлявал: дворно място с построени в него къща и двуетажна стопанска постройка, съставляващ имот пл. № 122, в квартал 8-ми, по плана на селото, с площ от 910 кв.м.. Повече от 25 години, първата ищца живеела в Холандия със семейството си и не си идвала повече от 7 години в България, дори когато починал баща им през 2015 г. не успяла да дойде за неговото погребение. Около един месец, преди подаване на исковата

молба научила от познати, че майка □ и сестра □ са изгонени от имота и ходели при роднини в гр. Севлиево да нощуват, поради това че имота е продаден на публична продажба от ЧСИ И.И., с рег. № 735, с район на действие ОС - Габрово, по образувано ИД № 004/17 г. Имало учредена договорна ипотека № *** рег. № 3**, дело № 7/12.01.2017 г. на нотариус с рег. № 543 с район на действие РС - Севлиево, сключена единствено със Селвер и Мелиха за целия имот без присъствие и подпис на първата ищца. Преди сключване на договорната ипотека имало образувано ч. гр. д. № 427/16 г. по реда на чл. 51 ЗН, от което се установило, че първата ищца била нередовно призована и производството било прекратено спрямо нея, от което следвало, че същата нито приела наследството нито се отказала от наследството оставено от А.А.Х.. Първата ищца не била изгубила полагащата □ се 1/6 идеална част. Не участвала и не дала съгласието си при сключване на договорната ипотека и не знаела по какъв начин нотариуса е изповядал ипотека за целия имот. М. АР. Х. по време на сключването на договорната ипотека била с психично заболяване, съгласно експертно решение № 2451 от 18.12.2019 г. на МБАЛ "Д-р Стойчо Христов" ЕООД - гр. Севлиево, страдала от "Енцефалопатия", като заболяването било открито през месец ноември 2006 г., а нямало необходимото определение за разпореждане с имота. Същата не била поставена под ограничено или пълно запрещение, поради неграмотност на най - близките □, но такива ограничения били необходими за в бъдеще. Предвид психичното заболяване и липсата на определение за разрешение разпореждането с имота, по отношение една от съсобственичките; сключването на ипотека със само две от трите съсобственички; непризоваването на първата ищца по дело за приемане или отказ от наследството на общия наследодател на ищите, същите считат, че са налице пороци в договора за ипотека, които обосновават нищожността му поради противоречие на закона, заобикаляне на закона, накърняване на добрите нрави и привидност. Предвид изложеното, ищите искат процесният договор за ипотека, да бъде признат за нищожен, на горепосочените основания и да бъде признато за установено по отношение на първата ответница, че са собственици на описания по – горе недвижим имот, както и осъждането на първата ответница да предаде владението на така описания имот на ищите.

В едномесечен срок от връчване на препис от исковата молба с доказателствата, първата ответница е подала писмен отговор, в който оспорва исковете. Заявява, че с решение от 06.06.2016 г. по ч. гр. д. № 427/16 г., Севлиевският районен съд е постановил - да се впише по реда на чл. 51, ал. 1 и чл. 49 ЗН в особената книга за приемане и отказ от наследство при РС - Севлиево, че С. М. Х. и М. АР. Х. са приели наследството на А.А.Х., починал на 5.09.2015 г. и да се впише по реда на чл. 51, ал. 2 вр. ал. 1 и чл. 49 ЗН, в същата книга, че И.А. Илиева е загубила правото да приеме наследството на баща си Ариф Хасанов, като решението е влязло в сила на 06.06.2016 г.. С исковата молба се признавало узнаването за постановеното решение и била подадена на 09.09.20 г.. Първата ищца твърдяла, че не е била редовно призована по делото, т.е. основание за отмяна на влязло в сила решение. Според чл. 305, ал. 1 ГПК молбата за отмяна се подавала в тримесечен срок, от узнаване на решението, който изтекъл през декември 2020 г., без да е подадена молба за отмяна. В друго

производство не можело да бъдат обсъждани констатациите на съда във влязлото в сила решение. Първата ищца загубила правото си да приеме наследството от баща си Ариф Хасанов и не можела да черпи права от възражението си, че не е призована в това производство, за да твърди, че е запазила собствеността си върху 1/6 идеални части от имота, придобита по наследство. Твърди недопустимост на исковете, поради липса на активна легитимация. Счита, че неподписването на ипотека от ищцата И.А. - не е основание за нищожност на договора. Заявява, че не е възможно да са налице едновременно противоречие на закона и заобикалянето му, а привидните договори нямат нищо общо с договора за ипотека. По повод психичното заболяване на М.А., сочи че ако има увреждане на мозъка - то е констатирано още през 2006 г., експертното решение е от 2019 г., а ипотека е сключена през 2017 г., като е признато, че тази ищца не е поставена под запрещение. Вторите ищци нямали основания да оспорват валидността на договора за ипотека, който са подписали, защото в него изрично било упоменато, че са декларирали да са единствени легитимни собственици на имота, като имотът не е предмет на съдебни спорове, ипотечни задължения и възбрани, а нотариусът им разяснил явно и недвусмислено фактическото положение и правните последици от нотариалния акт.

В едномесечен срок от връчване на препис от исковата молба с доказателствата, втория ответник е подал писмен отговор, в който оспорва исковете. Заявява, че исковата молба все още е нередовна и следва да бъде оставена без движение, въпреки многократните уточнения. Счита за недопустимо С.Х. и М.Х., като участвали в нотариалното производство, поради липса на процесуална легитимация, да предявят иск спрямо ипотекарния кредитор. ИЛД. АР. АЛ., като съсобственик твърдящ, че притежава 1/6 идеална част можела да иска единствено нищожност на ипотека за тези части. С.Х. и М.Х. се легитимирали при изповядване на ипотечния акт като единствени собственици и наследници на Ариф Асанов, като предоставили удостоверение за наследници и решение № 110 от 06.06.2016 г. по гр. д. 427/2016 г. по описа на РС - Севлиево. Решението на РС - Севлиево по гр. д. 427/2016 г. влязло в сила и било извършено вписването му. И двете собственички присъствали пред нотариуса, прочетен им бил нотариалния акт за договорна ипотека и с подписа си всяка от тях се съгласила с неговото съдържание, като задължение на нотариуса било да установи дали участващите в нотариалното производство лица са дееспособни и разбират свойството и значението на извършеното от тях. Към датата на изповядване на ипотека нямало данни за поставяне под запрещение на лицето М.Х. и същата недвусмислено заявила своето разбиране и съгласие пред нотариуса за извършената ипотека на съсобствения ѝ със С.Х. недвижим имот като обезпечение на договор за паричен заем на последната, сключен с Вива кредит ООД. Оспорва фактическите твърдения на ишците относно гр. д. 427/2016 г. и относно твърдяната нищожност. Претендира разноски.

В съдебното заседание ищцата С. М. Х., лично и чрез процесуалните си представители, а останалите ищци, чрез процесуалния си представител поддържат предявените искове по съображенията в исковата молба. Претендират разноски. В писмена защита излагат подробни доводи за основателността на исковете.

В съдебното заседание първата ответница, лично и чрез процесуалния си представител заявява становище за неоснователност на предявените искиове. Претендира разноски. В писмена защита излага подробни доводи за неоснователността на исковите.

В съдебното заседание втория ответник, в докладвана молба, чрез процесуалния си представител заявява становище за неоснователност на предявените искиове. Претендира разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Установява се от нотариален акт № **, том I, дело № ***** г. на РС - Севлиево, че на 11.05.1978 г. е сключена покупко – продажба с купувачи, съпрузите А.А.Х. и С. М. Х. на недвижим имот, находящ се в с. Петко Славейков, общ. Севлиево, представлявал: дворно място с построени в него къща и двуетажна стопанска постройка, съставляващ имот пл. № 122, в квартал 8-ми, по плана на селото, с площ от 910 кв.м., за който е отреден парцел II – 122, по плана на селото, при граници: улица, Тодор Христов Ветев, Али Делимехмедов и Ибрям Делиманов.

Установява се от нотариален акт № *** рег. № 3**, дело № 7 от 12.01.2017 г. по описа на П.Д., Нотариус с рег. № 543 на НК, с район на действие РС – Севлиево и от нотариалната преписка по издаването му, че между С. М. Х., като заемател и ипотекарен длъжник, М. АР. Х., като ипотекарен длъжник, и „Вива Кредит“ ООД, като заемодател и ипотекарен кредитор, е учредена, като обезпечение на заем от 5000,00 лева, договорна ипотека върху съсобствен на С.Х. и М.Х. недвижим имот, представляващ УПИ II -122, кв. 8, по плана на с. П. Славейков, общ. Севлиево, без административен адрес, утвърден със Заповед № 360/04.04.2007 г. и Заповед № 316/16.03.1976 г., с площ в размер на 1 010,00 квадратни метра, а съгласно документ за собственост дворно място с площ от 910,00 кв.м., при граници: улица, УПИ I-121 - Ирина Димитрова Ботева, улица, УПИ III - 123 - Юсеин Емурлов Кюрдов, ведно с построени в него: къща, без площ по нотариален акт, а съгласно данъчна оценка със застроена площ от 65,00 квадратни метра и двуетажна стопанска постройка, без площ по нотариален акт, а съгласно данъчна оценка със застроена площ от 60,00 квадратни метра, заедно с всички подобрения и трайни насаждения в гореописания недвижим имот.

Видно от удостоверение за наследници от 28.08.2020 г., че А.А.Х. е починал на 05.09.2015 г. и е оставил за наследници С. М. Х. – съпруга, М. АР. Х. – дъщеря и ИЛД. АР. АЛ. – дъщеря.

От ЕР на ТЕЛК от 18.12.2019 г. и данни от преглед от 24.08.2020 г. е видно, че М. АР. Х. е с диагноза енцефалопатия, неуточнена и 100% трайно намалена работоспособност без чужда помощ.

Установява се от ч. гр. д. № 427/16 г., Севлиевският районен съд, че по молба на Банка „ДСК“ ЕАД, с решение от 06.06.2016 г. по ч. гр. д. № 427/16 г., Севлиевският районен съд е постановил - да се впише по реда на чл. 51, ал. 1 и чл. 49 ЗН в особената книга за приемане и отказ от наследство при РС - Севлиево, че С. М. Х. и М. АР. Х. са приели наследството на А.А.Х., починал на 05.09.2015 г., а също така и да се впише по реда на чл. 51, ал. 2 вр. ал. 1 и чл. 49 ЗН, в същата книга, че И.А. Илиева е загубила правото да приеме наследството на баща си А.А.Х., като решението е влязло в сила на 06.06.2016 г.. По ч. гр. д. № 427/16 г. на Севлиевският районен съд И.А. Илиева е призовавана чрез залепяне на уведомление по реда на чл. 47 ГПК.

Установява се от ИД № 004/17 г. на ЧСИ И.И., с рег. № 735, че с постановление за възлагане от 17.01.2020 г., след проведена публична продан, недвижимия имот описан в нотариален акт № *** рег. № 3**, дело № 07 от 12.01.2017 г. по описа на П.Д., Нотариус, с рег. № 543 на НК, с район на действие РС – Севлиево е възложен на купувача С. Н. М., като „Вива Кредит“ ООД е присъединено като взискател по изпълнителното дело, за обезпеченото вземане срещу С. М. Х. и М. АР. Х., с ипотеката по посочения нотариален акт.

При така установените обстоятелства съдът прие следното от правна страна:

Уважаването на предявените искове с правно основание чл. 26, ал. 1, предл. 1, предл. 2, предл. 3 ЗЗД и чл. 26, ал. 2, изр. 1, предл. 5 ЗЗД - за обявяване нищожност на договор за ипотека, обективизиран в нотариален акт № *** рег. № 3**, дело № 7 от 12.01.2017 г. по описа на П.Д., нотариус с рег. № 543 на НК, с район на действие РС – Севлиево, поради противоречие на закона, заобикаляне на закона, накръняване на добрите нрави и привидност, предполага установяването от ищците на положителните факти, на които основават доводите си, относно твърдяните основания за нищожност; както и всички изгодни за тях положителните факти, на които основават твърденията си.

Доводите на ищците, на които същите се позовават, като твърдят, че оспорения договор за ипотека е нищожен но горепосочените основания могат да се обобщят до следното: сключването на ипотека със само две от трите съсобственички; непризоваването на първата ищца – една от трите съсобственички по дело за приемане или отказ от наследството на общия наследодател на ищците; наличие на психично заболяване, но без поставяне под запрещение, при липсата на определение за разрешение разпореждане с имота, по отношение една от съсобственичките – третата ищца.

Сключването на ипотека, по която са участвали и са се разпоредили само две от трите съсобственички и непризоваване на една от трите съсобственички по дело за приемане или отказ от наследството на праводателя на процесния имот и общ наследодател на

съсобственичките, не са сред обстоятелствата, които биха могли да обоснова извод за наличие на основания за нищожност измежду посочените от ищците. Трайна и непротиворечива е съдебната практика, че ако несобственик се разпорежи с чужд имот, такава сделка не е нищожна, но същата не поражда целения правен ефект – прехвърляне правото на собственост. Такова е положението по делото по отношение на първата ищца ИЛД. АР. АЛ., която не е участвала в сключването на договора за ипотека – сделката не е нищожна, но не произвежда действие за идеалните части на неучаствалия в сделката съсобственик.

Твърдяното наличие на психично заболяване, но без поставяне под запрещение, при липсата на определение за разрешение на разпореждане с имота, по отношение една от съсобственичките – третата ищца, също не е основание за нищожност. Твърдяните обстоятелства биха могли да обосноват предявяване на иск за по – лек порок на процесната ипотека, но такъв не е предявяван по делото. Отделно твърденията за психично заболяване на третата ищца не се доказаха, тъй като единствените доказателства за здравословни проблеми на същата са ЕР на ТЕЛК от 18.12.2019 г. и данни от преглед от 24.08.2020 г., като към датите на издаването им е изминал един продължителен период от сделката по нотариалния акт за ипотека № *** рег. № 3**, дело № 7 от 12.01.2017 г., поради което не може да се приеме, че М. АР. Х. е страдала от това заболяване в момента на сделката.

По тези съображения съдът намира, че исковете за нищожност на основание чл. 26, ал. 1, предл. 1, предл. 2, предл. 3 ЗЗД и чл. 26, ал. 2, изр. 1, предл. 5 ЗЗД - за обявяване нищожност на договор за ипотека, обективизиран в нотариален акт № *** рег. № 3**, дело № 7 от 12.01.2017 г. по описа на П.Д., нотариус с рег. № 543 на НК, с район на действие РС – Севлиево, поради противоречие на закона, заобикаляне на закона, накърняване на добрите нрави и привидност, са неоснователни, поради което същите следва да се отхвърлят.

Уважаването на исковете по чл. 108 ЗС предполага установяването от страна на ищците, с оглед доказателствената им тежест съгласно чл. 154, ал. 1 ГПК, кумулативното наличие на няколко предпоставки, а именно: че са собственици на описания в исковата молба имот на соченото основание, както и че имота се владее или държи именно от първата ответница. От друга страна, в тежест на ответника е да докаже, че това владение или държане се основава на наличието на правно основание.

По делото не се спори, че процесният имот се намира в държане на първата ответница, като такъв извод следва и от постановлението за възлагане от 17.01.2020 г., издадено по ИД № 004/17 г. на ЧСИ И.И., с рег. № 735.

Спорът по делото е дали ищците са собственици на описания в исковата молба имот. Установи се по делото от нотариален акт № **, том I, дело № ***** г. на РС - Севлиево, че

на 11.05.1978 г., наследодателя на ишците А.А.Х. е придобил въз основа на покупко – продажба, заедно със съпругата си и ищца по делото - С. М. Х., собственост върху процесния имот. Със смъртта на наследодателя на ишците А.А.Х., на 05.09.2015 г., установена от приложеното по делото удостоверение за наследници, неговата $\frac{1}{2}$ идеална част е наследена поравно от всеки от наследниците му С. М. Х. – съпруга, М. АР. Х. – дъщеря и ИЛД. АР. АЛ. – дъщеря. По този начин първата ищца - ИЛД. АР. АЛ. е придобила собственост върху $\frac{1}{6}$ идеална част от процесния имот, каквито части са придобили и другите две ищци. Втората и третата ищца обаче са се разпоредили със своите идеални части с процесния договор за ипотека, поради което по отношение на тях публичната продан извършена по ИД № 004/17 г. на ЧСИ И.И., с рег. № 735, приключила с постановление за възлагане от 17.01.2020 г., е произвела прехвърлително действие и първата ответница е станала собственик на техните идеални части от процесния имот.

Установи се от ч. гр. д. № 427/16 г. на Севлиевският районен съд, че с решение от 06.06.2016 г. по ч. гр. д. № 427/16 г., на същия съд е постановено да се впише в особената книга за приемане и отказ от наследство при РС - Севлиево по реда на чл. 51, ал. 2 вр. ал. 1 и чл. 49 ЗН, че И.А. Илиева е загубила правото да приеме наследството на баща си А.А.Х., като решението е влязло в сила на 06.06.2016 г.. Установи се също така, че по ч. гр. д. № 427/16 г. на Севлиевският районен съд И.А. Илиева е призовавана чрез залепяне на уведомление по реда на чл. 47 ГПК. За провеждане на процедура по приемане или отказ от наследство на лицето, имащо качеството на наследник, следва да му се предостави възможност да се яви лично, а приложението на чл. 51, ал. 2 ЗН предполага известен адрес на наследника, редовно уведомяване, чрез лично връчване, на ответника (по смисъла на чл. 45 ГПК) или чрез връчване на друго лице, съгласно да приеме книжата, със задължение да ги предаде на ответника (по смисъла на чл. 46 ГПК), с ясно дадени указания и определен срок. И.А. Илиева не е получила призовката, в която са ☐ дадени указания, да се яви пред съда и в определен срок да заяви приема или се отказва от наследството, и че ако в определения от съда срок не отговори губи правото да приеме наследството. Поради тази причина не може да намери приложение нормата на чл. 51, ал. 2 ЗН, доколкото за прилагане на последиците, предвидени в нея, е необходимо заинтересованото лице да бъде уведомено надлежно. Производството по чл. 51 ЗН е охранително и е свързано с упражняването на лични права от страна на наследника. По отношение на това производство не могат да намерят приложение разпоредбите на чл. 47, ал. 7 и ал. 8 от ГПК, като не може да се приеме, че чрез залепяне на уведомление по реда на чл. 47, ал. 1 и ал. 2 от ГПК са редовно връчени на ответника книжата, с които му се определя срок за приемане или отказ от наследство. Характера на производството не позволява на наследника да бъде назначен особен представител по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК. Изявлението на дадено лице дали приема наследството от своя наследодател, или се отказва от него, е строго лично и няма как да бъде заместено от особен представител по делото. В случая става въпрос за лично волеизявление от страна на наследник, с което той формира волята си дали приема наследството. Именно формирането на такава воля представлява строго личен акт, който няма как да бъде заместен от волята на

друго лице в процеса. В същият смисъл е и задължителната практика на ВКС, обективизирана в определение № 315/23.06.2015 г., постановено по ч. гр. д. № 3092/2015 г., ГК, I г. о., ВКС. Предвид гореизложеното постановеното в охранителното производство съдебно решение по ч. гр. д. № 427/16 г. на РС – Севлиево, според което И.А. Илиева е загубила правото да приеме наследството на баща си А.А.Х., тъй като няма сила на присъдено нещо, не е пречка съдът в исково производство, каквото е настоящото да направи самостоятелна преценка дали ищцата И.А. Илиева в действителност е загубила правото да приеме наследството на баща си А.А.Х.. В конкретния случай следва да се приеме, че ищцата И.А. Илиева с оглед всичко изложено по – горе не е загубила правото да приеме наследството на баща си А.А.Х., като с предявяване на исквете по настоящото дело е приела същото, тъй - като тези □ действия, по несъмнен начин предполагат намерението □ да приеме наследството. Изложените доводи от процесуалния представител на първата ответница относими към производството по отмяна на влезли в сила решения са ирелевантни по настоящото дело, доколкото конкретния случай касае решение, постановено в охранително производство, което съгласно трайната съдебна практика не може да е предмет на производство по отмяна на влезли в сила решения.

Не се установи по делото при доказателствена тежест на ответника за установяване на основанието за владението му, фактическата власт на ответника върху целия имот да се основава на правно основание. С оглед изложеното и предвид доказателствената тежест на ответника за установяване на основанието за владението му налице е и последната предпоставка за уважаване на иска – фактическата власт на ответника не се основава на правно основание.

Предвид изложеното иска по чл. 108 ЗС, предявен от ИЛД. АР. АЛ. е доказан и поради това основателен за 1/6 идеална част и следва да бъде уважен за тази част, а исквете предявени от другите две ищци и за разликата до пълния му предявен размер са неоснователни и следва да се отхвърлят като такива.

Относно разноските, предвид частичното уважаване на исквете и направеното искане за присъждане на такива, съдът намира, че на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, в полза на ищцата ИЛД. АР. АЛ. срещу ответницата С. Н. М.,

следва да се присъдят разноски, по съразмерност, съобразно доказателствата приложени по делото за заплатени такива, в общ размер на сумата 108,12 лева. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ответницата С. Н. М. също има право на разноски и предвид направеното искане следва да □ се присъдят разноски, по съразмерност, в размер на сумите от: 120,00 лева, които да заплати първата ищца; 180,00 лева, които да заплати втората ищца и 135,00 лева, които да заплати третата ищца. С оглед изхода по делото и представените доказателства за заплатени разноски, на втората и третата ищца, а също и на вторият ответник, разноски не следва да се присъждат.

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на С. Н. М., с ЕГН *****, от гр. Севлиево, ул. "Стара планина" № 74, вх. „Б“, ет. 1, ап. 7, че ИЛД. АР. АЛ., с ЕГН *****, от гр. *****, притежава 1/6 идеална част от правото на собственост, като придобито по наследство от А.А.Х., върху недвижим имот, а именно: УПИ II-122, кв. 8, по плана на с. П. Славейков, общ. Севлиево, без административен адрес, утвърден със Заповед № 360/04.04.2007 г. и Заповед № 316/16.03.1976 г., с площ в размер на 1 010,00 квадратни метра, при граници: улица, УПИ I-121 - Ирина Димитрова Ботева, улица, УПИ III - 123 - Юсеин Емурлов Кюрдов, ведно с построени в него: къща и двуетажна стопанска постройка, заедно с всички подобрения и трайни насаждения в гореописания недвижим имот, и ОСЪЖДА на основание чл. 108 ЗС С. Н. М., с ЕГН *****, да предаде на ИЛД. АР. АЛ., с ЕГН *****, владението върху 1/6 идеална част от описаният недвижим имот, като ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от С. М. Х., с ЕГН *****, от с. ***** и М. АР. Х., с ЕГН *****, от с. ***** срещу С. Н. М., с ЕГН *****, от гр. Севлиево, ул. "Стара планина" № 74, вх. „Б“, ет. 1, ап. 7, искове, с правно основание чл. 108 ЗС, за признаване на собствеността и предаване на владението върху описаният недвижим имот, за разликата над 1/6 идеална част до пълния предявен размер на цялото право на собственост, върху същият недвижим имот.

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователни, предявените от ИЛД. АР. АЛ., с ЕГН *****, от гр. *****, С. М. Х., с ЕГН *****, от с. ***** и М. АР. Х., с ЕГН *****, от с. ***** срещу С. Н. М., с ЕГН *****, от гр. Севлиево, ул. "Стара планина" № 74, вх. „Б“, ет. 1, ап. 7 и „Вива Кредит“ ООД, с ЕИК 201995287, със седалище и адрес на управление град София, район Люлин, ж.к. Люлин 7, бул. „Джавахарлал Неру“ № 28, бл. АТЦ "Силвър център", ет. 2, офис 73 Г, представлявано от управителя Десислава Страхилова Димитрова, искове: с правно основание чл. 26, ал. 1, предл. 1, предл. 2, предл. 3 ЗЗД и чл. 26, ал. 2, изр. 1, предл. 5 ЗЗД - за обявяване нищожност на договор за ипотека, обективиран в нотариален акт № *** рег. № 3**, дело № 7 от 12.01.2017 г. по описа на П.Д., нотариус с рег. № 543 на НК, с район на действие РС – Севлиево, поради противоречие на закона, заобикаляне на закона, накърняване на добрите нрави и привидност.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, С. Н. М., с ЕГН *****, от гр. Севлиево, ул. "Стара планина" № 74, вх. „Б“, ет. 1, ап. 7 да заплати на ИЛД. АР. АЛ., с ЕГН *****, от гр. *****, сумата 108,12 лева за разноски по делото.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ИЛД. АР. АЛ., с ЕГН *****, от гр. *****, да заплати на С. Н. М., с ЕГН *****, от гр. Севлиево, ул. "Стара планина" № 74, вх. „Б“, ет. 1, ап. 7, сумата 120,00 лева за разноси по делото.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, С. М. Х., с ЕГН *****, от с. *****, да заплати на С. Н. М., с ЕГН *****, от гр. Севлиево, ул. "Стара планина" № 74, вх. „Б“, ет. 1, ап. 7, сумата 180,00 лева за разноси по делото.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, М. АР. Х., с ЕГН *****, от с. *****, да заплати на С. Н. М., с ЕГН *****, от гр. Севлиево, ул. "Стара планина" № 74, вх. „Б“, ет. 1, ап. 7, сумата 135,00 лева за разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Габровския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____